

Sygn. akt III RC 111/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Robert Kłosowski

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2023 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej P. Ł. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. Ł.

przeciwko M. Ł. (1)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 1 października 2022 roku alimenty od pozwanego M. Ł. (1) na rzecz małoletniej powódki P. Ł., których wysokość po raz ostatni została ustalona ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim z dnia 14 stycznia 2019 roku, w sprawie III RC 102/18 w kwocie po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki A. Ł.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Robert Kłosowski

Sygn. akt III RC 111/22

UZASADNIENIE

A. Ł., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki P. Ł. wniosła przeciwko pozwanemu M. Ł. (1) pozew o podwyższenie alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w dniu 14 stycznia 2019 r. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności poszczególnych rat.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że córka pozostaje wyłącznie na jej utrzymaniu, a pozwany partycypuje w kosztach jej utrzymania wyłącznie poprzez płatność alimentów 500 złotych miesięcznie. Od czasu ustalenia wskazanej kwoty alimentów uzasadnione potrzeby małoletniej jak i możliwości finansowe pozwanego i matki uległy zmianie, a kwota 500 zł jest obecnie niewystarczająca. A. Ł. pracuje w Sądzie Rejonowym w B. i z tego tytułu osiąga dochód, który po odliczeniu składek oraz pożyczek z Kasy Zapomogowo

Pożyczkowej zaciągniętych na remont pokoju córki wynosi 2903,28 złotych miesięcznie. Powódka nadal zamieszkuje z matką w lokalu wynajmowanym w TBS sp. z o.o. w B.. Główne opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wraz z opłatami eksploatacyjnymi wynoszą : 731,30 złotych opłata najmu; 271,67 złotych opłata energii elektrycznej (za okres od 9 czerwca 2022 r. do dnia 4 sierpnia 2022 r.); 187,16 złotych opłata za wodę (za okres od 14 maja 2022 r. do dnia 20 lipca 2022 r.), 100 złotych przedpłata miesięczna za ogrzewanie gazowe. Przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała również, iż jeździ z córką P. do Poradni Ortopedycznej w O., co również wiąże się z dodatkowymi kosztami podróży.

Pozwany M. Ł. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż ma świetny kontakt z córką, często się z nią widuje i codziennie kontaktuje w formie wiadomości SMS, zatem zna koszty utrzymania małoletniej. Córka często mówi pozwanemu o tym, że jej matka kupuje gotowe jedzenie z Biedronki, np. Lasagne. Matka małoletniej praktycznie nie kupuje córce żadnych słodyczy i innych przysmaków i córka jest zmuszona sama sobie takie rzeczy kupować m.in. za kieszonkowe od ojca. Pozwany dodał również, iż niejednokrotnie dostaje sms od córki w których ta prosi go o parę złotych, aby kupić sobie kosmetyki. Matka małoletniej nie daje jej kieszonkowego, niechętnie kupuje obuwie i ubrania. W zeszłym roku córka przyjechała do pozwanego w bluzie pomimo mrozu, ponieważ matka nie chciała kupić jej kurtki ze względu na brak pieniędzy, a sama za kilka dni poszła do kosmetyczki. Pozwany ma więc w związku z tym poważne wątpliwości co do tego, czy matka rozsądnie wydaje pieniądze, które powinny być przeznaczone na utrzymanie córki. M. Ł. (1) wskazał również, iż argumentowanie konieczności podwyższenia alimentów dokonany remontem nie jest uzasadnione. Remont mieszkania podnosi jedynie jego standard, a matka jako jedyny właściciel będzie mogła je sprzedać. Odnosząc się do kwestii kosztów związanych ze szkołą M. Ł. (1) podniósł, iż są to drobne kwoty, a córka nie jeździ na niektóre wycieczki, ponieważ ją one nie interesują i nie jest to związane z kwestią finansową. Dodatkowo matka otrzymuje od państwa świadczenia 500+, 300 złotych na dobry start, corocznie korzysta też z prorodzinnej ulgi podatkowej i nie przeznacza na córkę zwrotu z urzędu skarbowego. Z kolei wizyta w Poradni ortopedycznej odbywa się co pół roku i jest refundowana przez NFZ, więc koszt ten nie jest duży. W kwestii kosztów utrzymania mieszkania pozwany wskazał, że mieszka na wsi w przedwojennym budynku i często są tam potrzebne remonty. Koszt ogrzania mieszkania węglem również jest wysoki. Także i on ponosi koszty miesięczne związane z utrzymaniem : za energię elektryczną w wysokości 300 zł, dojazdy do pracy 1300 zł. Pozwany wziął kredyt, na zakup nowego używanego samochodu. Żona pozwanego ma orzeczenie o niepełnosprawności, choruje na cukrzycę i ma problemy z kręgosłupem, a w związku z tym musi on ponosić koszty związane z wizytami u specjalistów, lekami, dodatkową rehabilitacją. Żona pozwanego zarabia najniższą krajową, ale ze względu na schorzenia często przebywa na zwolnieniach lekarskich przez co wynagrodzenie jest niższe. Dodatkowo żona pozwanego łoży alimenty na swoją córkę z poprzedniego małżeństwa. M. Ł. (1) podał również, że oprócz alimentów na małoletnią płaci również alimenty na dorosłą córkę M. Ł. (2), ponieważ kontynuuje naukę. Córka M. również pracuje wspierając w ten sposób budżet domowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka P. Ł. ur. (...) w B. pochodzi ze związku małżeńskiego A. Ł. i M. Ł. (1). Wymienieni posiadają również pełnoletnią córkę M. Ł. (2) ur. (...) w B.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 18 marca 2016 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 1481/15 orzeczono rozwód małżeństwa A. Łazarskiej i M. Ł. (1). W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania ich małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądził od pozwanego M. Ł. (1) tytułem alimentów kwoty po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdej z córek (łącznie 800 złotych).

/wyrok SO w Olsztynie z dnia 18 marca 2016 r. k. 40 akt VI RC 1481/15, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 5,6 akt VI RC 1481/15, bezsporne/

W dniu 14 stycznia 2019 r. w czasie prowadzenia postępowania w sprawie III RC 102/18 rodzice małoletnich M. i P. Ł. zawarli ugodę mocą której pozwany zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej M. Ł. (2) kwoty po 550 złotych miesięcznie oraz na rzecz powódki P. Ł. kwoty po 500 złotych miesięcznie.

/ugoda z dnia 14 stycznia 2019 r. k. 97 akt III RC 102/18, bezsporne/

W czasie ustalania w drodze ugody wysokości należnych na rzecz powódki alimentów miała ona 10 lat i uczęszczała do IV klasy szkoły podstawowej. Dodatkowo uczęszczała na zajęcia z języka angielskiego, których koszt wynosił około 116 złotych miesięcznie. Małoletnia leczyla się w poradniach ortodontycznych i ortopedycznych. Wizyty były refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia i odbywały się w przypadku poradni ortopedycznej dwa razy w roku, zaś poradni ortodontycznej cztery razy w roku. W przypadku wszystkich wizyt ponoszone były jedynie koszty dojazdów do O..

W czasie zawierania ugody dotyczącej alimentów na rzecz małoletniej jej matka A. Ł. pracowała w Sądzie Rejonowym w B. osiągając dochód w wysokości 3153,02 złotych. Nie posiadała żadnych innych dochodów poza świadczeniami wychowawczymi na rzecz małoletnich. Razem z dziećmi zamieszkiwała w wynajmowanym w Towarzystwie Budownictwa Społecznego w B. mieszkaniu. Czynsz najmu za zajmowane mieszkanie wynosił około 540 złotych miesięcznie. Opłaty za energię elektryczną około 100 złotych miesięcznie, opłata za gaz około 100 złotych miesięcznie, opłata za wodę wynosiła około 40 złotych miesięcznie. Matka małoletnich nie posiadała żadnych oszczędności, posiadała zobowiązania związane z zaciągniętą pożyczką w kasie zapomogowo pożyczkowej. Pożyczki takie matka małoletniej zaciąga sukcesywnie po zakończeniu każdej spłaty.

Pozwany M. Ł. (1) w styczniu 2019 r., kiedy po raz ostatni ustalano alimenty pracował jako funkcjonariusz Straży Granicznej osiągając dochód w wysokości 3859 złotych netto. Nie posiadał żadnych innych dochodów. W maju 2018 r. pozwany zaciągnął kredyt w wysokości około 93 000 złotych z przeznaczeniem m.in. na spłatę poprzednich zobowiązań oraz zakup samochodu. Rata kredytu wynosiła około 1340 złotych. Wymieniony zamieszkiwał wówczas z partnerką i jej córką w O.. Koszty utrzymania mieszkania wynosiły kwotę 800-900 złotych miesięcznie. Do pracy dojeżdżał samochodem. Koszty dojazdu wynosiły około 500 złotych miesięcznie. Partnerka pozwanego pracowała osiągając dochód w wysokości około 1500 złotych miesięcznie.

Pozwany w 2019 r. utrzymywał kontakt z córką głównie telefonicznie. Spotykał się z nią rzadko, bywało tak, że przerwy w ich spotkania sięgały po kilka miesięcy. Pozwany wspierał córkę wypłacając jej kieszonkowe na konto około 100 złotych miesięcznie i doładowując telefon na kwotę 30 złotych.

/zeznania powódki i pozwanego k. 47-49, zaświadczenie o dochodach i zatrudnieniu k. 4 akt III RC 102/18, umowa najmu lokalu k. 6-9 akt III RC 108/18, 10-13 akt III RC 102/18, zaświadczenie o dochodach k. 26 akt III RC 102/18, umowa kredytu k. 27-34 akt III RC 102/18/

P. Ł. ma obecnie 14 lat i uczęszcza do klasy VIII klasy szkoły podstawowej. Obecnie nie uczęszcza na żadne dodatkowe płatne zajęcia. Małoletnia kontynuuje leczenie ortopedyczne, z tym że obecnie wizyty mają charakter kontrolny i odbywają się raz w roku. Po ukończeniu 13 lat małoletnia zaprzestała leczenie ortodontyczne, albowiem aparat małoletniej przestał być refundowany przez NFZ. P. kwalifikuje się do noszenia stałego aparatu na zęby, jednakże koszt zakupu takiego aparatu to kwota ponad 2500 złotych i obecnie matkę małoletniego nie stać na taki koszt.

A. Ł. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki ma obecnie 43 lata i nadal pracuje w Sądzie Rejonowym w B. uzyskując obecnie wynagrodzenie w wysokości 3946 złotych netto. Wymieniona nadal korzysta z możliwości zaciągania pożyczek w zakładzie pracy z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i Kasy Zapomogowo Pożyczkowej. Nadal zamieszkuje w mieszkaniu wynajmowanym od TBS razem z córkami. Czynsz najmu za zajmowane mieszkanie zwiększył się obecnie i wynosi około 730 złotych miesięcznie. Opłaty za energię elektryczną wynoszą około 120 złotych miesięcznie, opłata za gaz około 100 złotych miesięcznie realizowana w formie przedpłat, opłata za wodę wynosi około 60-80 złotych miesięcznie. Matka małoletnich nie posiada żadnych oszczędności. Starsza siostra powódki M. jest obecnie już pełnoletnia, ale nadal mieszka z matka i siostrą. Wymieniona kontynuuje naukę, z uwagi na negatywny wynik z matury przygotowuje się do poprawki z matematyki. Pracuje na umowę zlecenia jej dochód wynosi około 200 złotych.

Pozwany M. Ł. (1) ma 48 lata i nadal pracuje jako funkcjonariusz straży granicznej. Jego dochód wynosi około 5600 złotych miesięcznie netto. Nie posiada żadnych innych dochodów poza świadczeniami związanymi z wykonywanym zawodem np. mundurówką w kwocie 2000 złotych rocznie. Uzyskuje także świadczenie na wypoczynek z dzieckiem w kwocie 450 złotych na osobę. Pozwany miał kłopoty zdrowotne, wykryto u niego polipa jelita który wymagał operacyjnego usunięcia. Pozostawał na zwolnieniu lekarskim przez okres około 3 miesięcy otrzymując 80 % uposażenia tj. kwotę 4926 złotych netto. Pozwany obecnie zamieszkał razem z żoną i jej córką w mieszkaniu w R. należącym do rodziny żony. Na koszty utrzymania domu składają się opłaty za energię elektryczną około 300 złotych miesięcznie, z uwagi na ogrzewanie wody prądem i koszty zakupu opału. Przed zimą pozwany zakupił dwie tony węgla za 3800 złotych. Żona pozwanego pracuje osiągając najniższe miesięczne wynagrodzenie. Pozwany nadal spłaca zaciągniętą pożyczkę wysokość miesięcznej raty wynosi obecnie około 1930 złotych, miesięcznie. Alimenty na rzecz małoletnich powodów ściągane są przez komornika. Pozwany ma obecnie ustalone kontakty z córką na jeden weekend miesiąca. Realizuje kontakty w tym zakresie niekiedy spotykając się częściej, np. w drugi weekend miesiąca lub przedłużając określony w postanowieniu weekend np. w okresie dni wolnych od nauki. Pozwany nadal przekazuje córce drobne kwoty pieniędzy tytułem kieszonkowego.

/zaświadczenie o dochodach i zatrudnieniu k. 5, informacja o wysokości stawki za mieszkanie k. 13-14, zaświadczenie o zarobkach k. 44, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki i 47-49/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie w zasadniczej części nie były sporne. Strony przedstawiając dowody koncentrowały się bowiem właściwie wyłącznie na swojej sytuacji materialnej, akcentując ponoszone wydatki i koszty utrzymania. Zarówno przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, jak i pozwany nie kwestionowali przy tym zasadniczo okoliczności odnoszących się do sytuacji strony przeciwnej. Przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazywała na wydatki związane z utrzymaniem i leczeniem małoletniej, zaś pozwany wskazywał na swoje wydatki związane z koniecznością opłacenia raty pożyczki i kosztów dojazdów do pracy. Zarówno powódka, jak i pozwany nie kwestionowali przy tym w sposób zasadniczy podawanych przez strony wzajemnie wydatków z tego tytułu.

Oceniając zasadność roszczenia małoletniej powódki Sąd zważył, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciążą rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców pod którego pieczęć dzieci pozostają.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji gdy jedno z rodziców samodzielnie, albo w zdecydowanie większym zakresie niż drugi rodzic sprawuje opiekę nad dziećmi bardzo małymi lub też dziećmi wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, czy chorobę. Oczywistym jest bowiem w taki przypadku, iż dzieci te wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi i osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie.

W tym miejscu odnosząc się również do argumentów zgłaszanych w trakcie prowadzonego postępowania przez pozwanego wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,
- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)
- świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych tzw. programu 500+, czy też świadczenia w kwocie 300 złotych związanego z rozpoczęciem roku szkolnego. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu wyroku zasądającego po raz ostatni alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe lub też powodująca nowe wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od zawarcia ugody określającej wysokość alimentów (styczeń 2019 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletniej córki.

Zdaniem Sądu wraz z wiekiem wydatnie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej P.. Ma ona obecnie 14 lat i uczęszcza do VIII klasy szkoły podstawowej. Znajdują się w okresie szybkiego wzrostu, rozwoju oraz dojrzewania, co sprawia, że jej dotychczasowe potrzeby w zakresie np. żywienia, środków czystości, zakupu ubrań, czy też zakupu kosmetyków etc. rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, które również wymagają zaspokojenia. Te nowe potrzeby związane są z etapem dojrzewania małoletniej, jej dalszą edukacją, rozwojem posiadanych umiejętności i zainteresowań, tak aby w sposób możliwie pełny, poprzez zdobycie odpowiednich kwalifikacji i rozwój zdolności interpersonalnych przygotować się do życia w społeczeństwie. Sąd dostrzega, iż obecnie małoletnia nie uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego. Zmiana ta jedynie ogranicza wzrost uzasadnionych potrzeb małoletniej. Nadto wskazać należy, iż fakt, że małoletnia nie nosi obecnie aparatu ortodontycznego nie oznacza, że taka potrzeba nie istnieje, ale to, iż matka małoletniej z uwagi na jego koszt przekraczający kwotę 2500 złotych nie była w stanie go zakupić. We wcześniejszym okresie koszty te były refundowane przez NFZ, obecnie zaś zakup taki nie jest refundowany, co sprawia, że potrzeby małoletniej w zakresie jej leczenia uległy zwiększeniu. Wydatki te nie mogą zostać odłożone na nieokreśloną przyszłość, w interesie rodzica powinno być podjęcie działań w tym zakresie, nawet kosztem innych wydatków. Kolejną okolicznością wpływającą na wzrost kosztów utrzymania małoletniej jest wzrost cen związanych z inflacją, która w okresie ostatniego roku wyniosła blisko 20 %. Nawet niezmiennione potrzeby małoletniej,

z uwagi na znaczny spadek siły nabywczej pieniądza wymagają obecnie większych kwot niż w 2019 r. Stąd też, w ocenie Sądu, obecne koszty utrzymania małoletniej, wydatki na pokrycie jej usprawiedliwionych potrzeb, pomimo upływu stosunkowo krótkiego czasu od ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów zdecydowanie wzrosły i wynoszą one obecnie kwotę co najmniej 1700 złotych miesięcznie.

Oceniając z kolei aktualne możliwości zarobkowe rodziców małoletniej powódki oraz ich sytuację materialną stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu nie uległy one zasadniczym zmianom w zestawieniu do okresu kiedy zawierano ugodę.

Matka małoletniej A. Ł. nadal pracuje jako pracownik Sądu Rejonowego w B.. Jej dochody uległy zwiększeniu z 3153 do 3946 złotych. Wzrostowi dochodów matki małoletniej towarzyszył jednoczesny wzrost wydatków związanych z opłatami za zajmowane mieszkanie i kosztami życia. Pozostałe okoliczności nie zmieniły się. Wymieniona zamieszkuje w tym samym mieszkaniu, nadal razem z córkami. Podobnie, w zakresie porównania aktualnej sytuacji z tą z okresu zawierania ugody, wygląda sytuacja pozwanego. Również i on uzyskał wzrost wynagrodzenia netto z 3859 w 2019 r. do 5600 w 2022 r. Podobnie jak w przypadku matki małoletniej, także i w przypadku pozwanego wzrost ten równoważony jest po części wzrostem ogólnych kosztów życia. Z tym jednakże, iż w przypadku pozwanego koszty utrzymania mieszkania wobec zamieszkania w mieszkaniu należącym do rodziny żony uległy zmniejszeniu. Z drugiej jednak strony wzrost inflacji, a co za tym idzie wzrost stóp procentowych zwiększył wysokość raty pożyczki płaconej przez pozwanego. Pozwany nadal dojeżdża do pracy. W ostatnim okresie przebył operację, która spowodowała jego nieobecność w pracy przez okres 3 miesięcy. Operacja przebiegła pomyślnie i pozwany mógł powrócić do pracy uzyskując wynagrodzenie w pełnej wysokości.

Podobnie niewielkie zmiany w zestawieniu ze styczniem 2019 r. dotyczą zakresu osobistych starań rodziców, aczkolwiek zaangażowanie ze strony pozwanego uległo zwiększeniu nadal to matka małoletniej w większym zakresie niż ojciec realizuje swój obowiązek w drodze osobistych starań.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w tym zwłaszcza zdecydowany wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej P. Ł. oraz ogólny wzrost kosztów utrzymania małoletniej związany z inflacją Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego M. Ł. (1) alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 850 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu zwiększenie wysokości alimentów znajduje uzasadnienie w zwiększonych wydatkach związanych z utrzymaniem małoletniej oraz ogólnym wzrostem kosztów utrzymania i spadkiem siły nabywczej pieniądza, na które to okoliczności wskazano powyżej. Koszty te (około 1700 złotych miesięcznie) zdaniem Sądu, winny obciążać oboje rodziców, z tym że nadal, z uwagi na wyższe możliwości zarobkowe pozwanego oraz większy zakres osobistych starań matki małoletniej udział pozwanego powinien być większy niż udział matki powodów. Z drugiej jednak strony podnieść należy, iż pozwany część swojego obowiązku realizuje poprzez finansowe wsparcie małoletniej (przekazuje jej środki w kwocie około 100 złotych miesięcznie). Stąd też Sąd uznał, biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności za uzasadnione zasądzenie od pozwanego alimentów w wysokości 850 złotych miesięcznie.

Zdaniem Sądu wskazana kwota pozostaje w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Kwota ta stanowi 15,17 % miesięcznego wynagrodzenia pozwanego w 2022 r. Poza starszą córką stron nie ma on nikogo więcej na utrzymaniu. Żona pozwanego pracuje. Wymienieni nie posiadają wspólnych dzieci. Dziecko małżonki pozwanego pochodzi z poprzedniego związku. Obowiązek alimentacyjny wobec tego ciąży na innych osobach.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności Sąd orzekł więc jak w pkt I - II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie - pkt III wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/